

Beste leden en belangstellenden van Protestantse Gemeente Terpoarte,

Omdat we nu elke week een nieuwsbrief verspreiden en er voorlopig geen kerkdiensten zijn komt er volgende week geen Trjilling uit. Wel wordt de volgende nieuwsbrief ook op papier verspreid.

Komende zondag is 'onze' Harrie te beluisteren bij Prelude van Omrop Fryslân. Hij doet dan de overdenking om ongeveer 8.50 uur.

Aafke gaat regelmatig een vlog maken op de website en op onze Facebook pagina.

In de vorige nieuwsbrief stond dat de diaconie wekelijks € 100,- overmaakt naar de voedselbank. Dat is een misverstand. Er is nu eenmalig € 110,- overgemaakt waarvan € 10,- is ontvangen van gemeenteleden.

De diaconale collecte voor komende zondag is voor de eigen diaconie, NL47RABO 03132 00 181 t.n.v. Diaconie Terpoarte. Voor het kerkenwerk kunt u geld overmaken naar NL88RABO 01193 57 941 t.n.v. Protestantse Gemeente Boksum-Blessum-Deinum.

Hartelijke groet, Kees Iepema

Bericht van de diaconie.

De maatregelen om het coronavirus in te dammen leggen momenteel veel bedrijven stil. Mogelijk maakt u zich zorgen over uw werk of over uw bedrijf. Gelukkig zijn er door de overheid regelingen getroffen voor bedrijven, werknemers in vaste dienst en een groot aantal zzp-ers. Deze zijn te vinden op de website van de Rijksoverheid. Ook een instantie als SchuldHulpMaatje Waadhoeke kan hulp bieden bij financiële problemen door corona. Het kan echter zijn dat de steun van de overheid nog even op zich laat wachten of dat u buiten de regelingen van de overheid valt. Bestaansonzekerheid doet veel met mensen. Het kan relaties en gezinnen onder druk zetten.

Bij acute tekorten om in het levensonderhoud te voorzien kan de diaconie tijdelijk bijspringen. Te denken valt aan een tegemoetkoming in de kosten of een tijdelijke lening om in het dagelijks levensonderhoud te voorzien. Ook kan een beroep op de diaconie gedaan worden voor meer praktische hulp (bijvoorbeeld het doen van boodschappen als u de deur niet uit kunt).

Neem voor hulpvragen gerust contact op met de diaconie van Terpoarte: jolanda.t.vandermeer@gmail.com. We zullen uw vragen met de uiterste zorg behandelen.

Schrijven voor gewetensgevangenen.

Nu we als gemeente niet bij elkaar komen valt onze maandelijkse schrijfactie voor Amnesty ook in het water. Wist u dat u zelf ook heel gemakkelijk een brief kunt downloaden?

Ga naar <https://www.amnesty-international.be/voer-actie/schrijfacties> en download een of meer voorbeeldbrieven. Schrijf in plaats van 'Plaatsnaam' de naam van uw dorp + de datum, laat onder 'Yours sincerely' ruimte voor uw handtekening en typ uw naam en adres en als laatste The Netherlands.

U kunt het fax adres verwijderen en de brief ook naar de ambassade sturen voor een maximaal effect.

Bij de UBO kunt u de brief laten frankeren.

Frouwkje v/d Veen-Sjaarda

De kerkenraad komt nu niet bij elkaar. Voor de dagelijkse gang van zaken is een breed moderamen samengesteld en bestaande uit Harrie Strubbe, Frouwkje van der Veen, Alie Hessels, Thom Mieidema, Hennie Annema en Kees Iepema.

Zij vergadert elke week via Skype. Frouwkje maakt een verslag en stuurt dit naar de hele kerkenraad die daar vervolgens dan weer op kan reageren.

Bijgaande foto geeft aan dat het een serieuze bedoening is, maar er wordt ook veel gelachen. 😊

Kommende snein, 26 april om 10.00 oere, wurdt der wer in tsjerketsjinst útstjoerd op Omrop Fryslân tillefyzje fanút Frentsjer. Foargonger is dan pastor Marco Conijn (RKK)

Meditatie

Woestijnvragen – gedachten bij Exodus 16: 28-17:7

Veertig jaar zou die uiteindelijk duren, de reis door de woestijn naar het beloofde land. Een mensenleven, wil dat zeggen, is er blijkbaar voor nodig om dat goede leven, op de goede aarde binnen te gaan. Het verhaal laat zich dus lezen als een leerschool in vrijheid en humaniteit. En zeker de lezingen voor deze zondag, Misericordia Domini, ‘de barmhartigheid van de Heer’, laten zich zo verstaan.

Na de uitbundigheid bij de Rietzee, de onderdrukker voorgoed verleden tijd, is er al snel de weerbarstige werkelijkheid van het woestijnleven. Gevolg: scepticisme, ongemakkelijkheid en zelfs rebellie. Het is alsof je de krant opslaat na een mooi weekend in coronatijd! Er klinkt gemurmureer en wat gebeurt er: God laat van zich zien en horen; Hij biedt basisbehoeften aan (drinkbaar water en ‘brood uit de hemel’, manna, wat is dat?), maar tot je verrassing ook de sjabbat. En het schiet door je hoofd: waarom zou je mensen een rustdag geven als ze zich toch al vervelen daar in de woestijn? Rabbi Avivah Gottlieb Zornberg zegt daar over: ‘De gave van de sjabbat is het aanbod om je verlangen ergens op te richten’. Dat is een intrigerende gedachte, zeker in deze tijden. Je verlangen ergens op richten, heeft met concentratie te maken en met attentie. Ze moeten een pas op de plaats maken (herkenbaar!), een tijd van bewegingloosheid. Maar die is dus niet bedoeld als ledigheid des tijds. Integendeel. De hoop en verwachting is dat vanuit die leegte gedachten en ideeën ontstaan die hen leiden tot nieuw, zelfstandig denken en handelen. De sjabbat wordt geassocieerd met het manna dat het lijfelijke

verlangen bevredigt. Als dat verlangen wegvalt kan de leegte van vanbuiten helpen de eigenlijke verlangens te leren kennen en zo een vruchtbaar gat in de tijd worden. Een dag om na te denken, over waar het nu echt om gaat, in ons leven, in de samenleving, in hoe het straks verder moet. In de taal van het verhaal: we komen uit Egypte, Angstland, land van onmenselijkheid. Maar het land waar we naar onderweg zijn moet er toch niet hetzelfde gaan uitzien. Gaan we straks, als onze woestijnreis van deze crisis voorbij is, weer gewoon op de oude voet verder of hebben we dit gat in de tijd gebruikt om op andere gedachten te komen. Over hoe we mens willen zijn, over hoe we het leven ervaren en hoe we met de aarde omgaan. We gaan het zien.

Ondertussen stapelen zich de vragen op in het verhaal. Maar achter al dat morren en vragen gaat uiteindelijk één vraag schuil, de enige die er toe doet: “Is God in ons midden of niet?” Hoor daar de diepe behoefte in naar een anker middenin het zigzagreactie op de bevrijding en het vinden van God. De werkelijkheid is weerbarstiger dan ons lief is. En het gaat daarbij niet direct om twijfel aan God, maar aan zijn in hun ‘midden’ zijn. Het is de vraag naar de intieme relatie met God. En die staat misschien wel pijnlijk onder druk, als je niet meer als gemeente samenkomt, om te bidden, de lofzang gaande te houden, het Verhaal gaande te houden. De tijd lijkt daarmee soms net zo schraal als de wind uit het oosten van de afgelopen dagen. De weg gaat met vallen en opstaan en God..... Hij gaat mee, als een herder, barmhartig, geduldig. We houden vol.

ds. Harrie Strubbe